

РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. Стара Загора, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря Маргарита Огн. Николова
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20225530104981 по описа за 2022 година

Ищците В. П. Т. и К. Г. Т. от гр. Стара Загора, чрез пълномощника си, посочват в исковата молба, че са съпрузи, видно от Удостоверение за сключен граждански брак, серия ГБ 92 г. № ***** от 06.12.1992 г., издаден въз основа на Акт за граждански брак № ***** / 06.12.1992 г. на Общински съвет Стара Загора. Твърди се, че ищците и ответниците са съсобственици по отношение на дворно място, представляващо Поземлен имот с идентификатор *****, с административен адрес: гр. Стара Загора, *****, с площ по кадастрално заснемане 343 кв. м., с трайно предназначение на територията: Урбанизирана, НТП: Ниско застрояване, номер по предходен план 870, при съседи: 68850.515.248; 68850.515.282; 68850.515.293; 68850.515.294 и 68850.515.280. В тази връзка се представя Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 62, том I, рег. № 511, дело № 39 от 20.02.2018 г., вписан в Служба по вписванията гр. Стара Загора с вх. рег. № 1594 от 20.02.2018 г., Дв. вх. рег. № 1582, Акт № 196, том IV, дело № 845/2018 г., по силата на който ищецът В. П. Т. и лицето Д. В. Д. са станали съсобственици, при равни права, т. е. за всеки един по 1/2 ид. част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.1.1, представляващ апартамент на първи етаж, с подробно описание в нотариалния акт, ЗАЕДНО с 60/330 кв. м. идеални части от дворното място, в което било построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор *****.

С Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот № 61, том XII, рег. № 27253, дело № 1842 от 16.12.2019 г., вписан в

Служба по вписванията гр. Стара Загора с вх. рег. № 13045 от 16.12.2019 г., Дв. вх. рег. № 12989, Акт № 69, том XXXVII, дело № 7694 / 2019 г., ищецът В. Т. закупил и останалата 1/2 ид. част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.1.1, представляващ апартамент на първи етаж, ЗАЕДНО с 30/330 кв. м идеални части от дворното място, в което било построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор *****. Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 39, том I, рег. № 370, дело № 32 от 08.02.2022 г., вписан в Служба по вписванията гр. Стара Загора, с вх. рег. № 1089 от 08.02.2022 г., вх. рег. № 1069, Акт № 159, том III, дело № 501 от 2022 г., ищцата К. Г. Т. станала собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.1.2, представляващ апартамент на втори етаж, с подробно описание в нотариалния акт, заедно със 169/370 кв. м. идеални части от дворното място, в което била построена сградата, представляващо поземлен имот с идентификатор *****, което дворно място, според цитирания нотариален акт било с площ от 370 кв. м., а по кадастрална карта с площ от 343 кв.м.

Твърди се, че по силата на Констативен нотариален акт за право на собственост № 4, том I, дело № 10 от 06.01.1961 г., И. С. И. бил признат за собственик върху 141/370 кв. м. ид.ч. от дворно място, находящо се в гр. Стара Загора, с описани граници, една от които била ул. „Девети септември“, урегулирано в парцел 4-1886, в кв. 59 “а“, заедно с подробно описаните постройки, намиращи се в дворното място - жилищна сграда, заемаща източната част на цялото дворно място и застроена на самата източна граница.

Сочи се, че съгласно Скица № 1151 от 08.05.2019 г., издадена от Община Стара Загора, УПИ VII-870, кв. 59 по ПРЗ на гр. Стара Загора, утвърден със Заповед 1584 от 15.10.2003 г., този конкретен имот бил с площ от 344 кв.м, в т.ч. придаваемите от ПИ 871-2 кв.м. Посочено било, че имотът бил собственост на: М. Д. Х.; наследниците на И. С. И.; наследниците на И. И. М.; Д. В. С.; П. И. С.; Д. В. И. и В. П. Т.. Съгласно Скица на поземлен имот № 15-583921 от 31.05.2022 г., издадена от СГКК - гр. Стара Загора с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-65/30.05.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, същият се намирал в гр. Стара Загора, с административен адрес ***** и бил с площ от 343 кв.м., трайно предназначение на територията; Урбанизирана, НТП: ниско застрояване, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 870, при съседни 68850.515.248; 68850.515.282; 68850.515.293; 68850.515.294 и 68850.515.280. Според цитирания документ, съсобственици по отношение на поземления имот са седем души: П. И. С., И. С. И., Д. В. И., И. И. М., К. Г. Т., Д. В. Д. и В. П. Т.. Уточнява се, че И. С. И. и Д. В. И. са били съпруг и съпруга, които към настоящия момент са починали.

От Удостоверение за наследници с изх. № **** от 10.07.2019 г., издадено от Община Стара Загора, се установявало, че Д. В. И. е починала,

като вдовица на 17.11.2000 г. и за свои наследници по закон оставила децата си П. И. С. и И. И. М.а, починала преди нея на 26.07.1992 г., и оставила за свой наследник И. Й. М..

От Нотариален акт № 61 от 16.12.2019 г. се установявало, че Д. В. Д. се е разпоредил в полза на ищеца В. Т. със собствеността си по отношение на земята.

В исковата молба се твърди, че ищцата К. Т. е придобила друга идеална част от дворното място от наследниците на М. Д. Х. (посочен като съсобственик на дворното място в Скица № 1151/08.05.2019 г.).

Всичко изложено по-горе доказвало, че към датата на завеждане на настоящия иск съсобственици по отношение на този поземлен имот са двамата ищци, придобили части от дворното място чрез покупка и двамата ответници - като наследници на починалия И. С. И. и на починалата Д. В. И..

Твърди се, че на 26.07.2018 г. от служители на Община Стара Загора била извършена проверка на строеж - масивен навес, намиращ се в УПИ VII-870, кв.59, по плана на гр. Стара Загора, съставляващ ПИ с идентификатор ***** по КККР на гр. Стара Загора, с административен адрес гр. Стара Загора, *****. За самата проверка бил съставен Констативен акт № 18/26.07.2018 г., като била направена констатация, че строежът представлявал масивен навес от тухли на вароциментов разтвор, стоманобетонова конструкция - колони, гредоред и плоча. Установено било, че строежът бил с приблизителни размери 4,50м./2,90 м. и височина 3 м. и с площ приблизително от 13,05 кв.м. Работната група била установила, че този навес бил построен без одобрени строителни книжа и без издадено разрешение за строеж, което на осн. чл. 225а от ЗУТ било основание за неговото премахване.

Във връзка с проверката била сформирана комисия в Община Стара Загора, която се произнесла с Констативен протокол № 19-93-12/28.08.2018 г., като приела, че конструкцията му е компрометирана и има видими пукнатини, които са предпоставка за разрушаване на навеса и възникване на инциденти. Комисията дала предложение за премахване на навеса. Срещу указанието за премахване на навеса в Община Стара Загора било постъпило възражение от З. В. Д.а и П. И. С., във връзка с което, на 04.12.2018 г. била съставена комисията по чл.196, ал.1 и ал.2 от ЗУТ, която извършила нова проверка, за което бил съставен Констативен протокол № 19-93-26/13.12.2018 г., а заключението от проверката й било, че масивният навес следва да бъде укрепен. Посоченият констативен протокол бил съобщен на заинтересованите лица (съсобствениците на дворното място към онзи момент) с Писмо с изх. № 10-11-29 от 02.01.2019 г.

С т. 2 на Заповед № 10-00-553 от 01.04.2019 г., издадена от Зам.-Кмета на Община Стара Загора, било наредено на съсобствениците на дворното място, в т. ч. ищите и двамата ответници, да ремонтират и укрепят навеса, ситуиран в УПИ VII-870, кв.59 по плана на гр. Стара Загора, по северната

регулационна граница между сгради с идентификатор *****.1 и *****.3, в срок от 60 дни от съобщаване на заповедта.

Във връзка с издадената заповед и действителната нужда от ремонтиране на навеса, ищите многократно разговаряли с ответниците, като са ги молили да предприемат заедно действия по изпълнение на заповедта. От своя страна П. И. С. и И. Й. М. постоянно са отказвали да изпълнят задълженията си, като съсобственици. Заповедта останала неизпълнена, а проблемът с навеса - нерешен.

Твърди се, че с времето навесът продължавал да се руши и положението му се влошавало, поради което ищецът В. Т. се ангажирал и събрал няколко оферти от фирми, които да извършат указания ремонт. Тъй като той не бил изключителен собственик на този навес, било необход. това решение да се вземе заедно с останалите съсобственици. За целта той отправил Нотариална покана с рег. № 18922, том 4, акт № 99 от 07.10.2020 г., по описа на нотариус Денчо Недялков, до П. И. С., тъй като с нея се виждал много по-често и същата живее постоянно в къщата, построена в източната част на имота. Нотариална покана била получена лично от П. И. С. на 09.10.2020 г.

С тази покана В. Т. искал заедно да изберат, на базата на предоставените му оферти, които също бил приложил, изпълнител на СМР.

Ответницата П. И. С. не откликнала на нотариалната покана и не се явила на датата 28.10.2020 г. в кантората на нотариуса за провеждане на разговор и направата на избор на изпълнител на СМР. За това обстоятелство бил съставен Констативен протокол, Акт № 157 от 28.10.2020 г., том IV, рег. № 20397 по описа на нотариус Денчо Недялков.

Многократно след м. октомври 2020 г. ищите се засичали в съсобствения си имот с ответниците П. И. С. и И. Й. М., като всеки път са започвали разговор с ответниците за това, че е крайно необход. да се ремонтира този навес, защото ще падне всеки един момент и бил опасен за преминаващите покрай него.

Твърди се, че ответниците П. С. и И. М. всеки път са отказвали да разговарят по тази тема и са я отклонявали, т.е. не желали да поемат инициатива и да дадат пари за ремонта на навеса. Така навесът останал неремонтиран. С течение на времето той се разрушил до такава степен, че ремонтирането му вече било невъзможно и единствената възможност била навесът да се премахне. Тъй като ответниците са отказвали да предприемат каквито и да било действия по въпроса с процесния навес, ищите решили, като добросъвестни стопани, сами да извършат нужното.

Така през м. май 2022 г. ищите ангажирали фирма „Виви 2016“ ЕООД да извърши фактически действия по демонтажа на навеса. За извършената от тази фирма работа същите заплатили сумата от 2241,60 лв., с ДДС, съгласно Фактура № 1000000209 от 11.05.2022 г., като извършените дейности представлявали - демонтаж на бетонен навес - машинно, демонтаж бетонен навес - ръчно и изнасяне и извозване на отпадъците. Фактурата била

заплатена с паричен превод на 18.05.2022 г. по посочената в нея сметка на дружеството.

Сочи се, че за ишците бил възникнал правен интерес от предявяване на настоящия осъдителен иск, с оглед разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от ЗС, според която всеки съсобственик участва в ползите и тежестите на общата вещ, съразмерно с частта си. От представените доказателства се установявало, че навесът бил обща вещ, намирайки се в съсобственото на страните дворно място.

Според документите за собственост В. Т. бил собственик на 60/330 кв. м идеални части от дворното място, а съпругата му на 169 / 370 кв. м идеални части от същото дворно място. Прочитът на всички документи показвал, че процесното дворно място било отразено с различна площ. В тази връзка считат, че отразяването в Скица на поземлен имот № 15-583921 от 31.05.2022 г., издадена от СГКК - гр. Стара Загора, според което площта на имота е 343 кв. м., било меродавно, с оглед актуалността на документа и установяването на площта, чрез кадастрално заснемане. Ишците притежавали в режим на СИО общо 229/343 кв.м идеални части от дворното място (60 части +169 части от 343 кв. м) или 66,80 %. От друга страна двамата ответници притежавали общо останалите 114/343 кв.м идеални части от дворното място или 33,20 %, поради което, и съобразно квотата си, те следва да участват в тежестите на общата вещ.

В този смисъл от заплатената обща стойност за демонтирането на процесния навес в размер на 2241,60 лв., с ДДС, ответниците следвало да заплатят общо сумата от 744,21 лв.. До настоящия момент същите не били поели приспадащата им се част от разходите за демонтиране на навеса, въпреки знанието им, че същият е бил премахнат за сметка на ишците и междувременно проведените разговори за доброволно уреждане на този въпрос.

Ишците молят, след като докаже основателността на исковата си молба, съдът да постанови решение, с което да осъди ответника И. Й. М. **/тъй като в хода на съдебното производство с ответницата П. С. бе постигната и сключена съдебна спогодба от дата 19.05.2023 г., респ. съдебното производство бе частично прекратено/**, да им заплати сумата в размер от 372,11 лв., представляваща припадащата му се част от разноските по демонтаж на обща вещ, находяща се в съсобствения им недвижим имот с идентификатор *****, с административен адрес: гр. Стара Загора, *****, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на предявяване на иска до окончателното им заплащане. Претендират за направените по делото разноси.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът И. М. не е подал отговор на исковата молба, а ответницата П. С. бе подала такъв, но с оглед сключената с нея съдебна спогодба и частичното прекратяване на съдебното производство по отношение на нея няма да бъде докладван.

В проведеното на 19.05.2023 г. открито съдебно заседание по делото, ищците са направили искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника /вж. становище, л. 79 от делото/, като в същото заседание съдебното производство е частично прекратено по отношение на ответницата П. С. поради постигната съдебна спогодба /вж. съдебен протокол от 19.05.2023 г./.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител в откритото съдебно заседание, не се представлява от пълномощник и не е заявено искане за гледане на делото в отсъствие на негов представител. Съдът, като прецени доказателствата по делото, становището на ищеца и като взе предвид приложимото право, намери за установено следното:

Налице са кумулативно предвидените в чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1 ГПК предпоставки за постановяване на неприсъствено решение против ответника. От него не е депозиран писмен отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, негов представител не се е явил в първото заседание по делото, респ. негов упълномощен процесуален представител, не е направено искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, а ищецът е заявил изрично искане да бъде постановено неприсъствено решение.

Налице са и предпоставките на чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК - на ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание. С разпореждане от 08 ноември 2022 г., връчено на ответника, чрез П. Динева Господинова /тъща на ответника/ със задължение да предаде съобщението /съобщение, л. 32 от делото/, са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание. Освен това съдът намира че е налице и условието, предвидено в чл. 239, ал. 1, т. 2 ГПК - искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства, че ответникът не е заплатил приспадащата се част от разноските по демонтаж на обща вещ /навес/, находяща се в съсобствения им недвижим имот с идентификатор *****, с административен адрес: гр. Стара Загора, *****, както и с оглед на представените с исковата молба доказателства.

С оглед наличието на всички кумулативни предпоставки, следва да бъде постановено неприсъствено решение, с което предявеният от В. П. Т. и К. Г. Т., чрез пълномощника им, против И. Й. М., иск с правно основание чл. 30, ал. 3 от ЗС, следва да бъде уважен.

На основание чл. 78, ал.1 ГПК ответникът следва да заплати на ищците направените разноски в размер на половината заплатен адвокатски хонорар - 200,00 лв. и за държавна такса в размер на 25,00 лв., съобразно претендираното в последното о.с.з. на 19.05.2023 г. /л. 79 от делото/ и след като се взе предвид съдебната спогодба постигната с ответницата П. С..

На основание чл. 239, ал. 4 ГПК решението не подлежи на обжалване /така и определение № 579/28.11.2016 г. на ВКС по гр.д. № 2859/2016 г., I го,

определение № 394/26.05.2014 г. на ВКС по ч.т.д. № 1418/2014 г., I т. о./.

Така мотивиран и на основание чл. 239 ГПК, Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иска с правно основание чл. 30, ал. 3 ЗС /при условията на чл. 239, ал. 1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение/, И. Й. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *****, **да заплати** на В. П. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***** и К. Г. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *****, **сумата от 372,11 лева** /триста седемдесет и два лева и единадесет стотинки/, представляваща припадащата се част от разносните по демонтаж на обща вещ /навес/, находяща се в съсобствения им недвижим имот с идентификатор *****, с административен адрес: гр. Стара Загора, *****, ведно с законната лихва върху незаплатената част от главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 31.10.2022 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК И. Й. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. Т., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. ***** и К. Г. Т., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. *****, **сума в размер на 25,00 лв.** /двадесет и пет лева/ разноси за държавна такса и сума в размер на **200,00 лв.** /двеста лева/ разноси за адвокатски хонорар пред настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____